

[Transcript] Vinohradská 12 / Zmizelý let MH370 (díl II.): Trosky a konspirace

Ahoj, tady je Matěj Skalický.

Tento týden tým Vinohradské 12 připravil edici preložených textů ze zahraničních médií.

Tuhle séry jsme pojmenovali zmizení.

Připravili jsme epizody o zmizelém letadle, zmizelém vojákově a mizejících jazicích.

To všechno nás zajímá a věříme, že vás bude taky.

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Je to jedna z největších záhad v dějinách letectví,

mohla by se ale konečně dočkat rozhození.

Blíscí cestujících ze zmizelého letu MH370 žádají obnovení vyšetřování,

při se objevili nové informace,

kdy a jak se let MH370 vlastně stratil a proč do dnes nevíme, kde je.

Dnes je úterý prvního srpna.

Malajzici 370, kteří můžete slyšeli.

V minulém díle jste slyšeli.

Malajzickému letu 370.

Spojte se s letištěm v Hočiminově městě na 1-2-0 Čárka 900.

Dobrou noc.

Pět sekund po té, co MH370 vletel do vietnamského vzdušného prostoru

zmizel z obrazovek malajzického střediska řízení letového provozu.

Vznamy z primárního radaru odhalili, že let se prudce otočil na jihozápad.

Nešlo o obvyklý případ únosu letadla.

Nevypadalo to, ale ani jako nehoda, ani jako sebevražedná akce pilota,

z jakou by se dřív, kdo koli setkal.

Hledání trosek bojingu 777 na hladině oceánu

skončilo po bezmála dvou měsících marného úsilí.

Blaine Gibson zaslechl zprávu o letu MH370 na stanici CNN.

Rozhodl se hledat trosky letadla vyplavené na pobřeží.

Stanese profesionálním plážovým tulákem

soukromně pátrajícím po letu MH370.

Co se doopravdi stalo se zmizelým letounem malajzických aerolinek.

Díl druhý.

Článek vydaný v časopisu Dietlentik napsal William Langviše.

Kapitola 3. Zlatá žíla.

Indický oceán omývá 10 000 km po březích.

Přijde na to, kolik ostrovů započítáte.

Když Blaine Gibson začal pátrat po troskách,

neměl jasný plán.

Odletel nejprve do Myanmaru, ostatně stejně tam měl namířeno,

a po příletu se byl podívat na pobřeží

a po ptace místních, kam přesně oceán vynáší na plaveniny.

Nasměrovali ho na pár pláží a místní rybář ho na ně vzala lodí.

Gibson si se našel nějaké úlomky, ale nic, co by pocházelo z letadla.

Řekl místním, aby měli oči na stopkách,

nechal jim na sebe kontakt a přesunul se dál.

Podobně se zastavil na maledivách a na ostrovech Rodryges a Mauricius.
Nic ale neobjevil.

Pak přišel 29. červenec 2015.

Asi 16 měsíců potom, co letadlo zmizelo.

Tehdy našla uklidová četa na pláži francovského ostrova Reunion skoro 2 metry velký a je do dynamicky tvadovaný úlomek, který zřejmě právě vyplavil oceán na břech.

Šéf a uklízečů, může jménem Johnny Běš, napadlo, že bys natmohlo jít o úlomek letadla.

Měl ale tušení jakého.

Na chvíli zauvažoval, že z toho kousku bitvoří pomníček, položí ho na nedaleký trávník a zasadí kolem něj květiny.

Místo toho ale zavolal do lokálního ráda.

Záhy se objevili četníci a předmět odnesli přič.

Nalezený kousek na pláži ostrová Reunion

byl poměrně rychle identifikován jako součást letadla Boeing 777.

Konkretně mělo jít o takzvaný flapéron,

řídící plochu, která kombinuje funkci klapky a křídélka

a najdete ji na ottokové hraně křídla.

Podle sériového čísla následně vyšetřovatele

zjistili, že jde skutečně očast straceného malajzíského letadla.

Byl to tolik potřebný fyzický důka z toho,

pro co zatím existovala jen elektronická datan.

Točiš, že letadlo prud se narazilo do hladiny Indického oceánu, tisíce kilometrů východně od Reunionu.

Zatím se ale pořád nevědělo, kde přesně k tomu došlo.

Rodiny cestujících se v tu chvíli museli vzdát,

jakékoliv naděje, že je jejich milovaní mohou být stále na živu.

Byl to pro ně šok bez ohledu na to,

jak racionální a realistický pohled na zmizení letadla

doté doby měli.

Grace Natanovou objev troskek úplně zničil.

Svěřila se mi, že několik týdnů po nalezení odlomeného kusu stroje byla jen sot vaschopná normálně fungovat.

Gibson odlitel na Reunion.

Na pláži tam narazil na Johnnyho B.

Ten byl vstřícný, ukázal mu, kde vyplavení kus letadla našel.

Francouská vláda už nechala provést pátrání po dalších úlomcích, ale bezvýsledně.

I tak se Gibson, byť bez velkého očekávání,

rozhodl kolem jen tak po rozlednout.

Ono nějakou dobu trvá, než se sem na Reunion,

přes Indický oceán, tedy od východu na západ

v nízkých zeměpisných šířkách, cokoliv dostane.

Navíc ten lekus křídla možná dorazil drživ
a rychle jiné zbytky letadla.
Jou část mohla fungovat jako plachta.
Gibson dal na Reunion rozhovor jednomu místnímu novináři.
Oblékl si na něj tričko s nápisem Hledání pokračuje.
Pak odletěl do Austrálie, kde se měl setkat se dvíma oceánografy.
Čarytou Patiáráčím z University of Western Australia v Perthu
a Davidem Griffinem, který pracuje
pro vládní výzkuné centrum v Hobartu.
Griffin byl také přidělen jako poradce
pro australský úřad pro bezpečnost v dopravě,
který pátrání po letu MH370 vedl.
Griffin a Patiáráci jsou eksperty na pródy a větry Indického oceánu.
Griffin dokonce strávil několik let monitorováním
plovoucí bojí pro sledování proudu
a tak už začal s modelováním pravděpodobné cesty úlomku na Reunion.
Doufal, že se mu podaří plochu podmořského pátrání
pozbytcích letadla zůžit.
To, co potřeboval Gibson, bylo pro zajčtější.
Chtěl vědět, kde je největší šanse, že trosky oceán vyplaví.
Dostalo se mu rady, že by kousky mohl najít
na severovýchodním pobřeží Madagascaru
a taky možná být cmenší pravděpodobností na pobřeží Mozambiku.
Gibson se rozhodl pro Mozambik.
Nikdy dřív tam nebyl a mohl si tak a spoň odfajfkovat
177. navštívenou zemi.
Vybral si město Vilankoulo.
Zdálo se být bezpečné a mělo hezké pláže.
Dorazil tam v unoru 2016.
Na místě přípožádal o rado rybáře,
od kterého se dozvěděl o písčině Paluma.
By lahnet za útesem, kam rybáře vyráží zbídat
stracené síť a boje vyplavené indickým oceánem.
Gibson najal lodníka Sulemana, aby ho tam odvezl.
Našli spolu nejružnějši harampatí, hlavně plasty.
Pak ale na jednu Suleman na Gibsona zavolal.
Do výšky zvedl asi 60 cm velký trojuhelníkový strep.
Tá zavě pohlédl na Gibsona.
Není to z 370?
Úlomek měl plástvovitou strukturu
a na povrchu podle šablony vyspréovaná slova
no step, tedy nešlapat.
Gibson se nejprve úplně nemyslíl,
že by zrovna tenhle kousek mohl být z nějakého velkého letadla.

Vzpomíná na to takhle.
Možek mi říkal, že to nemůže být z toho letounu,
ale srdce tvrdilo opak.
A teď vám řeknu něco osobního.
Museli jsme se pak už vrátit,
tak kdy se tam objevili dva delfíni,
duchovní zvířata mé matky,
doprovodili nás z té písčiny.
Když jsem ty delfíny viděl,
pro jelomi hlavou,
tenhle kousek bude z toho hledaného letadla.
Můžeme si o tom myslet, co chceme.
Ukázalo se, ale, že Gibson měl pravdu.
Ten úlomek z vodorovného stabilizátoru
byl té měř určitě z letu MH370.
Gibson odcestoval do hlavního města Maputo
a předal strep australskému konzulovi.
Pak zamířil do Kuala Lumpuru.
Právě včas, aby mohl být
u druhého výročí tragické události.
Tentokrát už ho přijali jako starého přítele.
V červnu 2016 Gibson obrátil pozornost
ke vzdálenému severovýchodnímu pobřeží Madagaskaru,
které se nakonec ukázalo být zlatou žílou.
Už první den přinašel 3 kusy letadla
a další 2 opární později.
Týden na to na jiné pláži vzdálené asi 13 km
získal další 3 kousky a tím to nekončilo.
Rozneslo se to těž, že Gibsons ochoten za trosky zaplatit.
Jednou přidal za úlomek 40 dolarů tolik peněz,
že vesničané proflamovali celý den.
Hlt, místní rum je očividně dostlaciny.
Spousta vyplavených trosek neměla s letem MH370 nic společného.
Desítky z nich byly ale z pravděpodobnosti
a některé i s istotou identifikovány jako části hledaného bojingu.
Asi třetinu z nich našel Gibson.
Oceanograf Griffin se dokonce obával,
že jeho četné objevy na Madagaskaru
mohou skreslit statistiky na úkor možných nalezišť víc na sever.
Nazval to Gibsonovým efektem.
Faktem nicméně zůstává,
že ani po těch letech se podle nalezených trosek
nikdo nedopracoval k vytrasování přesné polohy letounu
výždní části Indického oceánu.

Gibson ale dál neklesána myslia stále doufá,
že objeví další trosky, které by zmyzení letounu osvětlili.
Například ohořelou elektroinstalaci, světčící, o požáru
nebo střepiny dokazující zásach raketou.
Ačkoliv to, co víme o posledních hodinách letu,
takové možnosti do značné míry vylucuje.
Objevení takové spousty trosek nicméně dokládá,
že analízi satelitního spojiní vedli zprávným směrem.
Stroj letel dalších 6 hodin, než se zřítíl.
Nikdo se nepokusil s letounem kontrolování klesat.
Rostříštel se.
Gibson si myslí, že stále existuje šance na nalezení
nějakého, řekněme, vzkazu vlávy, nějaké zoufalé správy,
kterou někdo napsal v posledních chvílih života
napalu běleta dla odsouzeného k záníku.
Gibson už na plážích našel několik batohů
a velké množství peněženek, všechny prázdné.
To, co bylo takovému vzkazu nejbliž,
je podle něj malajsky napsaná správa na spodní straně k šiltovky.
Překlad toho nápisu zní.
Navědomí tomu, koho se tomu že týkat.
Můj dragí přítely, setkáme se později, v domku pro hosty.
Kapitola 4. Konspirace
Po zmizení letu MH370 byla spuštěna tři oficiální vyšetřování.
První bylo největší, nejdůkladnější a taky nejdraší.
Zajštovali ho austrálné a šlo od technicky pokročilé pátrání podvodní hladinou.
Zaměřilo se na hledání největší části trosek,
aby bylo možné získat letová data a hlasové záznamy Skokpitu.
Zahrnovalo výpočty pravděpodobného chování letounu,
rozbory satelitních záznamů, studium oceánských proudů,
desítky statistických analíz a taky skoumání naplavenin z výchro afrického pobřeží.
Většina z nich pocházela od Blayna Gibsona.
Celá tahle akce si vyžádala náročné námořní operace
v nejrozbouřenějších částech oceánu.
Nápomocní byli dobrovolníci zřad inženýru a vědců,
kteří se spojeli prostřednictvím sociálních sítí.
Sami si začali říkat nezávislá skupina
a pracovali tak efektivně,
že jejich práci vzali zdíky v potas i samotní australští vyšetřovatelé
a to se v historii šetření nehot ještě nikdy nestalo.
Tak či onak povíce než třech letech
a utracených 160 milionů dolarů, což je skoro 4,5 miliardy korun,
australané případ bez úspěchu uzavřeli.
V pátrání za počatem australány pokračovala

po letech americká společnost Ocean Infinity.

Napředchozí Snahinová zala v roce 2018

a to na objednávku malozíské vlády.

Domluvili se, že pokud pátrání nebude mít žádný výsledek, vláda za něj nebude nic platit.

Dohledání byly zapojení vyspělí dálkově ovládaní podvodní roboti a lidé Ocean Infinity pokryli další část úseku oceanu určeného sedmím a tedy posledním spojením letu se satelitem.

Zaměřili se na oblast, které dávala nezávislá skupina největší šance.

Po několika měsících však i pátrači Ocean Infinity skončili bez úspěchu.

Druhé oficiální vyšetřování vedla malozíská policie.

Ta prověřila každého, kdo byl na palubě včetně přátel těchto lidí.

Těžko říct, jaký byl skutečný rozsah na schromážděných informací výslednou zprávou, tehdy v kompletním znění nechtěl nikdo zveřejnit.

Dokonce ji označili za tajnou a přístup k ní neměli ani malozíšti vyšetřovatele.

Někdo ze vnitř nakonec ale zprávu vynesl a právě tehdy vyšlo na jevo, že jsou v ní určité nedostatky.

Především se zdálo, že zpráva neobsahuje všichni známe informace o kapitánu zaharím.

Ne, že by to někoho překvapovalo.

Premiérem malozíje byl tou dobou Nadžip Ráza, odporný člověk, údajně obrovský korupčník.

V malozíjských novinách byla cenzura, kdo dělal potíže toho nechali zmizet.

Úředníci měli důvod k ostražitosti, museli myslet na svou kariéru a zřejmě se i strachovali o život. Bylo evidentní, že padlo rozhodnutí už dál nešto urát ve věcech,

které mohli vrhnout špatné světlo na malozíjské aerolinky nebo tamní vládu.

A pak tu bylo ještě třetí oficiální vyšetřování.

Jeho účelem bylo zjistit příčinu nehody.

Mělo být provedeno mezinárodním týmem podle těch nejvyšších standardů.

Jenže nakonec si ho vzala na starost pracovní skupina Ndamátkovi se stavená malozíjskou vládou. Od samého počátku přitom tým nefungoval jak měl.

Policie a armáda jim opovrhovala. Vládní činitelého vnímaly jako rizikový.

Zahraněční odborníci, který byli vysíláni na pomoc, odjížděli, sotva přijeli.

Americký expert, který se odkazoval na mezinárodní letetský protokol, který se má šetření letetských nehod řídit, řekl následující.

Príloha 13 toho dokumentu týkající se vyšetřování nehod se šila na míru stabilním demokrací.

Ve státech, které jsou nestabilní, autokratické a plné byrokracie,

kde aerolinky vlastní vláda nebo je tam považují za věc národní prestiže,

se tato příloha aplikuje poměrně těžko. Takovým státem je i malozie.

A přidáme ještě jeden hlas. Tentokrát nejmenovaného blízkého pozorovatele pátrání pozmizelém letu MH370 vypověděl následující.

Je jasné, že hlavním cílem maloziců bylo nechat to být.

Od začátku měli tendenci věci zastírat.

Ne proto, že by se snažili něco hrozného utajit, ale protože nevěděli, kde je pravda.

A báli se, že by se ven mohl dostat nějaký kompromitující materiál.

Jestli něco skrývali? Ano, to, o čem sami neměli tušení.

Z této třetí liny je vyšetřování, nakonec vznikla správa o skoro pětistech stranách, a jen Sotva splňovala požadavky zmíjené přílohy 13.

Byla plná šablonovitých popisu systému Boeingu 777, které byly zjevně převzatys příruček, a byly v tomhle případě kničemu.

Ustatně vůbec nic ve správě nemělo vypovídací hodnotu, protože dokumenty od Australanů už plnohodnotně pokryli všechny relevantní informace ze satelitů a přinesli i analízy oceánských proudů.

Správa malajziců mohla být těžko považována za něco víc, než jen snahu oretuž austrálských informací.

Jejím jediným přínosem byl upřímný popis selhání řízení letového provozu, pravděpodobně jen protože polovinu odpovědnosti bylo možné přenést na Větnamce, a taky protože malajzíští dispečeri představovali politicky nejsna zší cíl.

Správa malajziců byla zveřejněna v červenci 2018, více než čtyři roky po tragické události.

Uvádí se v ní, že vyšetřovací tým nebylo schopen určit, proč letadlo zmizelo.

Takový závěr vybízí k dalším spekulacím, ne, že byly důvodné.

Satelitní data tvoří nejpřesnější záznam trasi letu a těžko s nimi polemizovat.

Pokud ale mají lidé příběhu podloženého čísla věřit, musí mít důvěru v čísla samotná.

Kde kdo na sociálních sítích šířil teorie, které ignorovali satelitní data

a v některých případech dokonce i radiolokátory, letetské systémy, záznamy o řízení letového provozu, fyziku letu nebo základní geografická fakta.

Tak například jedna Britka, která na internetu vystupuje pod jménem Saucy Sailores

a živý sečtením starotových karet se potloukala pojižní ázi se svým manželem Apsi.

Byly spolu na zauceánské plachytnici.

Tvrdí, že té noci, kdy let MH370 mizel,

pluli Andamanským mořem a ona viděla, jak se kní blíží něco, co vypadá jako řízená střela.

Náhle se připroměnila vnízko letící letadlo s dobré osvětleným kokpitem.

Mělo být obklopené podivnou oranžovou září a zanechávat za sebou kouřovou stopu.

Gdyž pro létlo kolem usoudila, že jde o sebe vraženou misi namířenou proti čínské námořní flotile.

V té chvíli ještě netušila nic o stracném letu MH370.

Když se to ale za pár dní dozvěděla, vyvodila pro sebe jasnou souvislost.

Zřejmě nepravdě podobnou, ale publikum si našla.

Jeden australan zase už několiklet tvrdí, že našel zmizelý bojink prostřednictvím aplikace Google Earth.

Naměličině a neporušení.

Odmítá přitom prozradit, o jaké místo jde.

Mezi tím schání peníze na to, aby se tam sám vydal.

Na internetu narazíte na zvěstí o tom, že letadlo bylo nalezené v celku, v kambočské džungly, že přistálo na Indonéské řece, vletilo do časové trhliny, nebo bylo vtaženo černou dírou.

Podle jednoho scénáře stroj odletel zaútočit na americkou vojenskou základnu na bryckém ostrovie jménem Diego Garcia v Indickém oceánu.

Letadlo přímělo být se střeleno.

Vyšla taky online reportáž o tom, že se kapitán Zahary objevil živý v jedné tchajvanské nemocnici a trpěl strátou paměti.

Tenhle příspěvek měl tak velký ohlas, až ho museli malé ziskové úřady po někutí rozhořčeně dementovat.

Tato správa mimochodem pocházela ze saterického webu, který mimo jiné informoval taky o tom, že amerického cestovatele a dva jeho šerpy v nepálu seksuálně napadlo stvoření podobné je tomu.

Newjorský publicista Jeff Weiss pro změnu přišel z hypotézov, že jeden z elektronických palubních systémů byl možná přeprogramován, aby vykazoval falešná data. Měl prívísílat signal, že letoun odbočil v oblasti Andamanského moře na jich, za tím, co ve skutečnosti zamířil na sever směrem na Kazachstán.

To vše, aby vyšetřovatele svedl ze správné cesty.

Ten leúdajný trik rozsáhle studoval a popsal v kníze, kterou videl v roce 2019.

Podle něj mohli letadlo uné strusové, aby odvrátili pozornost od tehdy probíhající anekse Krymu.

Slabým místem vazovi hypotézy je ale chybějící vysvětlení, jak by mohli části letounu skončit v Indickém oceánu, pokud by letadlo skutečně odletilo do Kazachstánu.

Jeho teorie je, že trosky v oceánu někdo umylně nastražil.

V době, kdy se do pátrání pustil, byl Blaine Gibson na sociálních sítích nováčkem a čekalo ho překvapení.

Popsal, že Hnet, jak našel první části trosky, ten trojuhelníkový díl s nápisem nešlapat, Hnet se objevili internetový trolové a s každým dalším nalezeným úlomkem jich přibývalo. Internet je tři emoce i v případech z celá bezvýznamných událostí, co teprve taková katastrofa.

Gibson byl obvinen z podvodu a spouhého využívání pozůstalých, taky z honu za publicitou, z drogové závislosti, byl označen za ruského agenta, amerického agenta a úplně nakonec za blázna.

Začaly mu chodit výhrůžky smrtí, šlo o správy na sociálních sítích i telefonáty jeho přátelům, věstící jeho konec.

V jedné ze správ Gibsona neznámý člověk varoval, že pokud nepřestane pátrat po troskách letu MH370 bude z Madagaskaru odjíždět v Rakvy.

V jiné správě mu pisatel hrozil, že zemře na otravu po Loniě a to nebylo z daleka všechno. Gibson na to ale nebyl připravený a nedokázal se bránit.

Ve dnech, které jsem s ním strávil v Kuala Lumpur, přicházeli další útoki. Gibsona v té těžké době podporoval kamarád z Londýna.

Tehdy mi Gibson řekl, udělal jsem tu chybu, že jsem se zaregistroval na Twitter. Či lidé jsou kiberteroristé. To co dělají funguje, je to efektivní.

Gibson měl z toho všeho trauma.

V roce 2017 vymyslel způsob, jak nalezené trosky oficiálně převezt z Madagaskaru. Odevzdával je tamním úřadům, které je poté předaly malaizízkému honorárnímu konzulovi a ten zajistil jejich zaslání do Kuala Lumpur k přeskoumání a uskladnění.

24. srpna 2017 byl na honorárního konzula malaizie spáchán a tentát. Zastrělil ho muž, který z místačinu uprchl na motorce. Nikdy ho nedopadli.

Jeden francouzský spravodajský zdroj uvedl, že konzul měl temnou minulost. Jeho vraždá tedy zřejmě neměla s letem MH370 žádnou spojitost. Gibsonu nicméně vyhodnotil, že nějaké pojítko existuje.

Přestal proto zveřejňovat informace o tom, kde je a nezděluje ani to, kam má namířeno, nepoužívá e-mail a telefonu je jen zřídka. Kvůli šifrované komunikaci má rád Skype nebo WhatsApp často mění

[Transcript] Vinohradská 12 / Zmizelý let MH370 (díl II.): Trosky a konspirace

SIM-karty.

Občas má dojem, že ho někdo sleduje a fotí si ho.

Není pochyb o tom, že Gibson je jediným člověkem, který se rozhodl pátrat na vlastní pěst a podařilo se mu nějaké trosky letu MH370 najít.

Představa, že by kvůli tomu, ale někdo vražděli, je jen těžko uvěřitelná.

Snad by si něčemu takovému dalo věřit, kdyby trosky letadla skrývali stopy k nějakým temným tajemstvím a mezinárodním intrikám.

Nicméně důkazy a většina z nich je nyní veřejně dostupná, ukazují jiným směrem.

V příštím díle uslyšíte, že letadlo zmizelo byl záměr.

Kdokolik dolet řídil, umyslně snížil tlak na palubě.

Je možné, že se do letadla dostali černí pasažéři a schovali se ve strojovně.

Jak by mohli únosci vědět, že se mají letadla zmocnit přesně ve chvíli, kdy si ho přebídalo řízením letového provozu ve Vietnamu.

Zprávu o zmizení letu si ještě před jejím zveřejněním vyžádali malajzí ští letečtí důstojníci. Prý chtěli upravit.

Hypotéza o únosu má trhlyny.

Je to jméno kapitána Zahariho, které vzbuzuje obavy.

Tohle už je všechno z Vinohradské 12, které bez spolu se zuzkou Markovou načetli druhý díl článku, co se doopravdy stalo se zmizelím malajzí zkým letadlem.

V roce 2019 ho vydal časopis The Atlantic.

Tekst byl koupený, přeložený a seditovaný pro potřeby podcastové epizody.

Třetí díl už připravujeme a vydáme ho krátce po půlnoci.

Nasešenou zítra!